

[Ministeren for kulturelle anliggender]

nogle penge ind. Med et ganske lille, symbolsk tilskud fra staten og en sender i hånden har de skullet forsøge at bygge noget op selv, og de har skullet bruge fantasi, og nogle har brugt megen fantasi på at kradse penge ind, men i hvert fald er det ikke folk, der bare har kunnet henvende sig ved kasse 1 og hente de penge, det koster. Jeg tror, der vil gå en utrolig bunke tabt, hvis vi får 200-300 små statsradiofonier rundt omkring. Hvad bliver så det næste? Det næste bliver naturligvis, at folketinget på et eller andet tidspunkt stiller krav om yderligere regler og forordninger og regulativer, for der er jo offentlige penge i det her, og så må folketinget også have ret til at komme med yderligere restriktioner. Sådan er jo mekanismen.

Hvis disse lokalradioer og -TVer for fremtiden skal finansieres af statspenge, har det intet at gøre med en nyskabelse. Så får vi noget, der er, tror jeg, uendelig trist, uendelig ensartet, noget, alle vil styre politisk, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Hr. Bilgrav-Nielsen og andre havde en mild undren over, at regeringen nu afveg fra det, vi vedtog, i hvert fald for en vis dels vedkommende, inden sidste jul. Det synes jeg faktisk ikke er særlig underligt. Hr. Bilgrav-Nielsen bemærkede dog, at der var dele af det forslag, vi vedtog, som var opretholdt heri, og hr. Bilgrav-Nielsen opremsede punkterne.

Da vi skiltes inden juleferien, havde nogle af os den forhåbning, at man inden 1. februar 1986 kunne finde en ordning på TV 2. Jeg er ganske enig med hr. Bilgrav-Nielsen i, at naturligvis hænger spørgsmålet om finansiering af TV 2, ikke mindst TV 2's regionale del, meget tæt sammen med, hvilke finansieringsmuligheder lokal-TV skal have. Man kan ikke skille de to ting ad.

Vi fik ikke denne enighed, men vi havde forhåbninger om den. Det var nødvendigt for os inden jul 1985 at få vedtaget i hvert fald den del af loven, som gjorde det muligt at sætte hele apparatet i gang ude i kommunerne, give kommunerne besked om, at nu skulle disse nævn nedsættes, de skulle køre sådan nogenlunde efter de og de regler, og der er nu sendt en vejledning ud fra kulturministeriet. Hele denne proces skulle sættes i gang, og det var naturligt, at vi alle var indstillet på: lad os nu få bred enighed om så meget som muligt og så få sat det i sving.

Men vi forbeholdt os at tage forskellige spørgsmål op i forbindelse med lovgivningen 1. februar 1986, og det gør vi så nu, og ingen kan vel være i tvivl om, at reklamefinansieringen måtte komme én gang til.

Også den med dagbladene. Hr. Bilgrav-Nielsen brugte selv ordene til hr. Helge Sander: alvor, mening og styrke. Jeg havde indtrykket af, at deputationerne, som var mange i kulturudvalget, og som for en dels vedkommende rundede kulturministeriet, inden de kom herover, faktisk også talte med alvor, mening og styrke, og at de bestræbte sig for at gøre kulturudvalget opmærksomt på, at her var man nok gået for langt.

Jeg kan bare ikke se, at der er noget i forsøgsordningen, der har bevist, at de aviser, der er inde i projekterne i dag, har misbrugt deres position på nogen måde. Jeg kan ikke erindre, at vi har fået klager over det. Jeg kan ikke erindre, at der har været nogen problemer.

Under alle omstændigheder ønsker regeringen altså nu at føre det tilbage til det oprindelige forslag fra regeringen om, at dagbladene skal have en mulighed for at være med. Jeg henviser igen til den argumentation for, hvorfor det ikke bliver et meningsmonopol, jeg nævnte over for hr. Tastesen.

Hr. Bilgrav-Nielsen sagde også, at det da var muligt, at der ikke blev ret megen plads til lokal-TV, hvis vi får regional-TV. Det tror jeg der er noget om. Vi skal ikke gå rundt med den fornemmelse, at vi lever i Frankrig eller i England eller i USA befolkningsmæssigt, geografisk eller mediemæssigt. Jeg synes bare ikke, vi skal gøre det umuligt for de lokale TV-stationer at overleve så længe, for uanset hvilke beslutninger vi får truffet – forhåbentlig hurtigt – om regionalt TV under TV 2, tager det tid. Hvorfor dog sende dårlige signaler ud til de lokal-TV-stationer, der måske senere ikke skal bestå som selvstændige lokal-TV-stationer, men som måske skal indgå i regionale stationer? Jeg synes ikke, det kan være vores formål at slå disse stationer ihjel, mens vi går og venter på – ikke Godot, men et regionalt TV 2.

Nu vel, disse problemer må, som det er sagt 400 gange under behandlingen, indgå i de videre forhandlinger. Jeg er meget tilfreds med, at hr. Bilgrav-Nielsen accepterede invitationen. Jeg håber, vi kan komme i gang hurtigt af hensyn til TV 2 som sådant – det